

ganizację, programy nauczania oraz warunki i tryb przyjmowania kandydatów do tych szkół.

2. Uprawnienia określone w ust. 1 przysługują w stosunku do szkół felczerskich organizowanych dla potrzeb wojskowej służby zdrowia Ministrowi Obrony Narodowej, z tym że programy nauczania w tych szkołach

w zakresie przedmiotów medycznych określa Minister Obrony Narodowej w porozumieniu z Ministrem Zdrowia."

Art. 2. Dekret wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Rady Państwa: *A. Zawadzki*
Sekretarz Rady Państwa: *M. Rybicki*

285

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 18 grudnia 1954 r.

w sprawie umundurowania i odznak służbowych pracowników przedsiębiorstw lasów państwowych i innych organów resortu leśnictwa.

Na podstawie art. 23 ust. 2 ustawy z dnia 20 grudnia 1949 r. o państwowym gospodarstwie leśnym (Dz. U. z 1949 r. Nr 63, poz. 494 i z 1950 r. Nr 49, poz. 448) i art. 14 ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o uposażeniu pracowników państwowych (Dz. U. Nr 7, poz. 39) zarządza się, co następuje:

§ 1. Do noszenia umundurowania w czasie pełnienia obowiązków służbowych obowiązani są następujący pracownicy:

- 1) w przedsiębiorstwach lasów państwowych:
  - dyrektor okręgu,
  - zastępca dyrektora okręgu (naczelnym inżynier),
  - dyrektor rejonu,
  - zastępca dyrektora rejonu (kierownik techniczny),
  - nadleśniczy,
  - zastępca nadleśniczego (adiunkt leśny),
  - leśniczy,
  - podleśniczy,
  - gajowy,
  - woźny,
  - dozorca (etatowy),
  - kierowca samochodu osobowego;
- 2) w parkach narodowych:
  - dyrektor parku,
  - zastępca dyrektora parku (adiunkt),
  - kierownik muzeum,
  - leśniczy,
  - podleśniczy,
  - strażnik parku narodowego,
  - woźny,
  - kierowca samochodu osobowego;
- 3) w Ministerstwie Leśnictwa z wyłączeniem centralnych zarządów i zarządów oprócz Centralnego Zarządu Lasów Państwowych i Zarządu Szkolenia Zawodowego, w instytutach naukowo-badawczych i jednostkach organizacyjnych szkolenia zawodowego:
  - woźny,
  - kierowca samochodu osobowego.

§ 2. Pracownicy obowiązani do noszenia w czasie pełnienia obowiązków służbowych umundurowania i od-

znak służbowych otrzymują umundurowanie za zwrotem 25% kosztów, liczonych według cen obowiązujących w 1953 r.

§ 3. 1. W skład umundurowania wchodzi: płaszcz sukienny i czapka sukienna o 3-letnim czasie zużycia oraz mundur sukienny (kurtka i spodnie) i mundur drelichowy (kurtka i spodnie) o 2-letnim czasie zużycia.

2. Spośród pracowników obowiązanych do noszenia umundurowania (§ 1) dyrektorzy parków narodowych, okręgów i rejonów lasów państwowych oraz zastępcy tych dyrektorów otrzymują w zamian munduru sukienego mundur z gabardiny, przy zachowaniu czasu zużycia określonego w ust. 1.

§ 4. Pracownikom obowiązującym do noszenia umundurowania nie przysługuje ekwiwalent pieniężny za nie pobrane umundurowanie.

§ 5. Minister Leśnictwa określi wzory części składowych umundurowania oraz odznaki służbowe (emblematy) dla poszczególnych stanowisk służbowych, szczególne warunki odpłatności i przydziału umundurowania pracownikom obowiązującym do jego noszenia w czasie pełnienia obowiązków służbowych.

§ 6. Przepisy rozporządzenia mogą być rozciągnięte na pracowników lasów państwowych, pozostających pod zarządem innych ministrów, w drodze zarządzeń zainteresowanych ministrów wydanych w porozumieniu z Ministrem Leśnictwa, Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i Ministrem Finansów.

§ 7. Traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 8 maja 1946 r. o umundurowaniu i odznakach służbowych funkcjonariuszów administracji lasów państwowych (Dz. U. Nr 40, poz. 236).

§ 8. Wykonanie rozporządzenia porucza się Ministrowi Leśnictwa, Przewodniczącemu Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i Ministrowi Finansów.

§ 9. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1955 r.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

236

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 27 września 1954 r.

zmieniające rozporządzenie z dnia 13 czerwca 1949 r. o poborze podatku dochodowego w formie ryczałtu od rybaków morskich.

Na podstawie art. 11 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. Nr 49, poz. 452) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Skarbu z dnia 13 czerwca 1949 r. o poborze podatku dochodowego w for-

mie ryczałtu od rybaków morskich (Dz. U. Nr 39, poz. 280) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 1 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Podatkowi dochodowemu w formie ryczałtu podlegają:

- 1) rybacy łodziowi, którzy posiadają kartę rybacką wydaną przez właściwy organ administracji morskiej i dokonują połowów na łodziach własnych, dzierżawionych lub użytkowanych,
  - 2) samodzielni rybacy kutrowi — pod warunkiem zawarcia z państwowym przedsiębiorstwem skupu umowy kontraktacyjnej na dostawę ryb".
- 2) w § 10 ust. 2 otrzymuje brzmienie:
- „2. Podatnicy podlegający zryczałtowanemu podatkowi na zasadzie niniejszego rozporządzenia mogą być pociągnięci przez właściwy organ finansowy do opłacania podatku dochodowego na zasadach ogólnych za cały rok podatkowy w

przypadku stwierdzenia przez Ministerstwo Żeglugi (Centralny Zarząd Rybołówstwa Morskiego), że nie wykonali umowy kontraktacyjnej lub w przypadku stwierdzenia przez organ finansowy, że zadeklarowane przez podatnika, stosownie do przepisu § 7, kwoty uzyskane ze sprzedaży połowów nie obejmują całości dokonanych przez podatnika obrotów. W tych przypadkach kwoty wpłacone tytułem zryczałtowanego podatku zalicza się na podatek dochodowy za dany rok".

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: w z. J. Kole

287

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA LEŚNICTWA

z dnia 24 grudnia 1954 r.

w sprawie określenia nieznaczonej szkody z wyrębu lub zagarnięcia drzewa w lesie, stanowiącym mienie społeczne.

Na podstawie art. 3 § 4 dekretu z dnia 23 grudnia 1954 r. o zmianie niektórych przepisów o ochronie własności społecznej (Dz. U. Nr 57, poz. 283) zarządza się, co następuje:

§ 1. Szkodę uważa się za nieznaczną, jeżeli wartość wyrąbanego lub zagarniętego drzewa nie przekracza 20 zł.

§ 2. Wartość drzewa określa się według cennika detalicznego ustalonego dla lasów państwowych.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Leśnictwa: J. Dąb-Kocioł

288

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA

z dnia 10 grudnia 1954 r.

w sprawie siedzib i właściwości miejscowej portowych inspektorów sanitarnych.

Na podstawie art. 8 ust. 2 dekretu z dnia 14 sierpnia 1954 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej (Dz. U. Nr 37, poz. 160) zarządza się, co następuje:

§ 1. Siedziby portowych inspektorów sanitarnych ustanawia się w: 1) Gdańsku, 2) Gdyni, 3) Szczecinie, 4) Świnoujściu, 5) Kołobrzegu, 6) Darłowie, 7) Ustce, 8) Łebie, 9) Władysławowie, 10) Helu, 11) Elblągu.

§ 2. 1. Portowi inspektorzy sanitarni są właściwi na obszarach następujących morskich portów handlowych i rybackich oraz przystani łącznie z ich redami oraz przyległymi wodami wewnętrznymi i terytorialnymi:

- 1) Portowy Inspektor Sanitarny w Gdańsku — na obszarze portu handlowego w Gdańsku, portu rybackiego w Górkach Wschodnich oraz przystani w Swibnie, Milkoszewie i Jantarze,
- 2) Portowy Inspektor Sanitarny w Gdyni — na obszarze portu handlowego w Gdyni oraz przystani w Orłowie i Sopocie,
- 3) Portowy Inspektor Sanitarny w Szczecinie — na obszarze portu handlowego w Szczecinie oraz portów rybackich w Trzebieży, Nowym Warpnie i Stepnicy,
- 4) Portowy Inspektor Sanitarny w Świnoujściu — na obszarze portu handlowego w Świnoujściu, portów rybackich w Wolinie, Dziwnowie i Kamieniu Pomorskim oraz przystani w Karsiborze, Wicku i Międzyzdrojach,
- 5) Portowy Inspektor Sanitarny w Kołobrzegu — na obszarze portu handlowego w Kołobrzegu oraz przystani w Pobierowie, Rewalu, Niechorzu, Mrzeżynie, Grzybowie, Sianożętach, Ustroniu Morskim i Gąskach,
- 6) Portowy Inspektor Sanitarny w Darłowie — na obsza-

rze portu w Darłowie oraz przystani w Chłopach, Unieściu, Czajcach i Dąbkach,

- 7) Portowy Inspektor Sanitarny w Ustce — na obszarze portu handlowego w Ustce oraz przystani w Podębku i Rowach,
- 8) Portowy Inspektor Sanitarny we Władysławowie — na obszarze portów rybackich we Władysławowie i Pucku,
- 9) Portowy Inspektor Sanitarny w Łebie — na obszarze portu rybackiego w Łebie,
- 10) Portowy Inspektor Sanitarny w Helu — na obszarze portów rybackich w Helu i Jastarni oraz przystani w Kuźnicy i Chalupach,
- 11) Portowy Inspektor Sanitarny w Elblągu — na obszarze portu handlowego w Elblągu, portów rybackich w Nowej Pasłęce, Fromborku, Tolkmicku, Łysicy, Kątach, Stegnie, Piaskach oraz przystani w Kamienicach.

2. W portach i przystaniach, w których ustalenie granic terytorialnych jeszcze nie nastąpiło, właściwość portowych inspektorów sanitarnych obejmuje obszar, pozostający w zarządzie organów administracji morskiej, a określony szczegółowo przez Głównego Inspektora Sanitarnego w porozumieniu z właściwym organem administracji morskiej i prezydium wojewódzkiej rady narodowej w drodze zarządzenia ogłoszonego w dzienniku urzędowym prezydium właściwej wojewódzkiej rady narodowej.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Zdrowia: w z. B. Kożuszniak